

United States Holocaust Memorial Museum

Interview with Vytautas Uždavinys
RG-50.473*0202

The following transcript is the result of a recorded interview. The recording is the primary source document, not this transcript. It has not been checked for spelling nor verified for accuracy. This document should not be quoted or used without first checking it against the interview.

The interview is part of the United States Holocaust Memorial Museum's collection of oral testimonies. Information about access and usage rights can be found in the catalog record.

Alicija Žukauskaitė: Pirmiausia norėjau paprašyti, kad prisistatytumėte. Koks yra jūsų vardas ir pavardė?

Vytautas Uždavinsys: Uždavinsys Vytautas.

Alicija Žukauskaitė: Kuriais metais jūs esate gimęs?

Vytautas Uždavinsys: 1931.

Alicija Žukauskaitė: Ir kur?

Vytautas Uždavinsys: Pirčiupyje.

Alicija Žukauskaitė: Mes dabar esame Pirčiupyje. Ar tai reiškia, kad jūs visą gyvenimą pragyvenote Pirčiupyje?

Vytautas Uždavinsys: Prie vokiečių, o paskui Pašaltyje.

Alicija Žukauskaitė: O tas Pašaltis toli nuo Pirčiupio?

Vytautas Uždavinsys: Valkininkai.

Alicija Žukauskaitė: Kiek čia kilometrų?

Vytautas Uždavinsys: Devyni, daugiau nebus.

Alicija Žukauskaitė: Jūs žinote, kad meišiame projekte dokumentuojame nacių nusikaltimus prieš taikius gyventojus. Ar jums asmeniškai yra tekę būti kokio nors nacių nusikaltimo liudininku?

Vytautas Uždavinsys: Tiek laiko, kur tu dabar gali atsimint. Na ką, sudegino du brolius, motiną... Tėvas ankščiau buvo miręs.

Alicija Žukauskaitė: Ar jūs matėt, kaip degė kaimas?

Vytautas Uždavinsys: Matėm. Nebuvom atėję, matyt matėm.

Alicija Žukauskaitė: Iš kokio atstumo jūs matėt?

Vytautas Uždavinsys: Už kokio... pora šimtų metrų... Ne, kokį porą kilometrų. Kilometras maždaug. Iš pakraščio.

Alicija Žukauskaitė: Ką jūs veikėt tuo metu, kai jūs pamatėte, kad dega kaimas?

Vytautas Uždavinsys: Buvau miške išėjęs pas brolių. Kiaules ganėm, brolis buvo nuėjęs pažiūrėt (A.Ž.: neaišku, kur buvo nuėjęs, nes vėliau jis žuvo gaisre). Jėgeris sako, užaina vokiečiai, tai miškan nuėjau, pabėgau.

Alicija Žukauskaitė: Jėgeris pasakė?

Vytautas Uždavinsys: Ne, patys matėm. Aš ėjau... kokį porą šimtų metrų gal... (nesuprantamas fragmentas).

Alicija Žukauskaitė: Papasakokite, ką jūs matėte, kaip vokiečiai apsupo.

Vytautas Uždavinsys: Ką ten galėjo suprasti vaiko galva...

Alicija Žukauskaitė: Tai jie pėsti atėjo ar atvažiavo? Kaip ten buvo?

Vytautas Uždavinsys: Su tankais, su patrankom.

Alicija Žukauskaitė: Ar daug jų buvo?

Vytautas Uždavinsys: Daug. Daug buvo jų...

Alicija Žukauskaitė: Ar jūs matėt, kaip jie konkrečiai apsupo kaimą?

Vytautas Uždavinsys: Matėm...

Alicija Žukauskaitė: Už kiek laiko pradėjo kaimas degti po to, kai apsupo?

Vytautas Uždavinsys: Gal už mėnesio.

Alicija Žukauskaitė: Ne, ne, kai vokiečiai atvažiavo prie kaimo? Ar kaimas jau degė?

Vytautas Uždavinsys: Ne, vėliau... Už valandos, gal daugiau, kaip už valandos, pavakarėn uždegė...

Alicija Žukauskaitė: Ar girdėjosi kokie nors šūviai?

Vytautas Uždavinsys: Iš patrankų. Taip jokių šūvių, tik patrankas girdėjom.

The following transcript is the result of a recorded interview. The recording is the primary source document, not this transcript. It has not been checked for spelling nor verified for accuracy. This document should not be quoted or used without first checking it against the interview.

The interview is part of the United States Holocaust Memorial Museum's collection of oral testimonies. Information about access and usage rights can be found in the catalog record.

Alicija Žukauskaitė: Tai jūs sakėt, kaimas buvo uždegtas. Iki kada jis degė?
Vytautas Uždavinys: Per naktį. Mes nebuvom kaime, mes buvom išėję toliau, Pamerkuose (?), ten gyvenom.
Alicija Žukauskaitė: Ir kada jūs pirmą kartą atėjote į Pirčiupius, po kiek laiko?
Vytautas Uždavinys: Negaliu pasakyt akuratsniai. Po savaitės, gal ir dviejų, ką aš galiu pasakyt.
Alicija Žukauskaitė: Ir ką jūs pamatėt?
Vytautas Uždavinys: Degėsiu, ką tu pamatysi daugiau.
Alicija Žukauskaitė: Degėsius?
Vytautas Uždavinys: Degėšiai, o ką... Sudegę žmonės buvo, ir viskas.
Alicija Žukauskaitė: O jūsų namai irgi buvo sudegę?
Vytautas Uždavinys: Sudegę... Namai, viskas buvo sudegę.
Alicija Žukauskaitė: O ar jūs ieškojote savo mamos, brolių?
Vytautas Uždavinys: Nušauta buvo. Apdegę drabužiai buvo, bet taip visas kūnas buvo matyti, ba kaip išbėgo iš kambario, tai ją ir nušovė.
Alicija Žukauskaitė: Tai reiškia, kad ji kieme kažkur buvo?
Vytautas Uždavinys: Ant kiemo, netoli nuo namo.
Alicija Žukauskaitė: Ir jūs matėt savo mamą?
Vytautas Uždavinys: Mačiau, visą...
Alicija Žukauskaitė: Ir jūs matėt, kad ji buvo nušauta?
Vytautas Uždavinys: Mačiau.
Alicija Žukauskaitė: O broliukus ar radot?
Vytautas Uždavinys: Brolius sudegino. Ugnin papuolė. Jie ten degino ir degino, gal savaitę laiko, kažkokią rūgštį pylė, rūko ir rūko... Vyrus asabno (atskirai) degino, moteris vėl asabno...
Alicija Žukauskaitė: Asabno tai atskirai?
Vytautas Uždavinys: Jo...
Alicija Žukauskaitė: Kiek laiko vokiečiai laikė apsupę kaimą?
Vytautas Uždavinys: Nuo ryto iki vakaro. Per naktį nebuvo.
Alicija Žukauskaitė: O paskui galima buvo ateiti į kaimą, leido?
Vytautas Uždavinys: Tada, kai leido, sargybiniai vaikščiojo.
Alicija Žukauskaitė: O sargybiniai buvo vokiečiai ar ne vokiečiai?
Vytautas Uždavinys: O ką ten suprasi. Vaikas dvylikos metų...
Alicija Žukauskaitė: O broliui kiek buvo metų, tam, kuris kiaules ganė?
Vytautas Uždavinys: Vienas buvo septynių, kitas keturių. Jaunesni.
Alicija Žukauskaitė: Čia jūs kalbat apie tuos broliukus, kurie ten žuvo?
Vytautas Uždavinys: Jo, jaunesni jie buvo. Vienas buvo septynių, kitas keturių ar penkių maždaug. Jauniausias.
Alicija Žukauskaitė: O kaip buvo su laidotuvėm?
Vytautas Uždavinys: Nu ką, kunigas ištūravojo, ir laidojom.
Alicija Žukauskaitė: O kur jūs laidojot?
Vytautas Uždavinys: Ant to kapo trys kryžiai stovi... Šičia...
Alicija Žukauskaitė: Bet ten ju ne kapinės ar kapinės?
Vytautas Uždavinys: Ne, kapinės (yra) pravažiuojus miškelį, netoli visai.
Alicija Žukauskaitė: O kodėl jūs kapinėse nelaidojot?
Vytautas Uždavinys: Ką aš žinojau tada? Dėl ko, kokių būdu?

The following transcript is the result of a recorded interview. The recording is the primary source document, not this transcript. It has not been checked for spelling nor verified for accuracy. This document should not be quoted or used without first checking it against the interview.

The interview is part of the United States Holocaust Memorial Museum's collection of oral testimonies. Information about access and usage rights can be found in the catalog record.

Alicija Žukauskaitė: Ar jūs buvote laidotuvėse?
Vytautas Uždavinsys: Buvau.
Alicija Žukauskaitė: Kaip tos laidotuvės buvo?
Vytautas Uždavinsys: Visai paprastai. Kas galėjo, tas atėjo. Kas negalėjo... Tai kad nelabai buvo kam ir eit. Mūsų kunigas pasistengė. Ar už savaitės, ar už dviejų, šito negaliu pasakyti. Pasistengė palaidoti.
Alicija Žukauskaitė: Ką kunigas konkrečiai padarė, kad palaidotų?
Vytautas Uždavinsys: Ką padarė? Pelenus sužėrė duobėn, grabas buvo motinai atvežtas.
Alicija Žukauskaitė: Tai motina jūsų buvo grabe palaidota?
Vytautas Uždavinsys: Grabe pakavojo.
Alicija Žukauskaitė: O kiti žmonės?
Vytautas Uždavinsys: O ką tie kiti? Kiti – pelenai.
Alicija Žukauskaitė: Tai tuos pelenus nešė?
Vytautas Uždavinsys: Sužėrė, sužėrė duobėn, ir viskas, o ką tenai...
Alicija Žukauskaitė: Tai jūs po to vienas likot ar liko kas nors iš jūsų šeimos?
Vytautas Uždavinsys: Nieko neliko, vienų vienas.
Alicija Žukauskaitė: Ir kur jūs tada ėjot?
Vytautas Uždavinsys: Į Pošančių (?) nuvažiavau. Atvažiavo bobutė ir nusivežė...
Alicija Žukauskaitė: Bobutė tai mamos mama ar tėvo mama?
Vytautas Uždavinsys: Mamos... Bėda... Ką tu padarysi...
Alicija Žukauskaitė: O koks mamos vardas buvo?
Vytautas Uždavinsys: Ieva.
Alicija Žukauskaitė: O broliukų?
Vytautas Uždavinsys: Stasys ir Juozas. Stasys jaunesnis buvo, o Juozas vyresnis buvo...
Alicija Žukauskaitė: O kiek žmonių žuvo tose liepsnose apytikriai?
Vytautas Uždavinsys: Apytikriai 119, man atrodo. Panašiai...
Alicija Žukauskaitė: Kelintais metais visa tai įvyko?
Vytautas Uždavinsys: Negaliu šito pasakyti. Kelintais metais, negaliu pasakyti. Neprisimenu aš to.
Alicija Žukauskaitė: Sakykit, jūsų manymu, kodėl buvo kaimas uždegtas?
Vytautas Uždavinsys: O ką aš žinau? Partizanų būdavo prisirinkę. Gal dešimt štukų.
Alicija Žukauskaitė: Tai jie buvo išėję į mišką kovoti su vokiečiais?
Vytautas Uždavinsys: Su vokiečiais. O ką aš žinau, su kuo jie kovojo, vaikas buvau...
Alicija Žukauskaitė: O ką žmonės kalbėjo, kodėl tą kaimą uždegė?
Vytautas Uždavinsys: Tai kad ten nieko neliko, visai mažai liko. Visus sudegino, visą kaimą...

The following transcript is the result of a recorded interview. The recording is the primary source document, not this transcript. It has not been checked for spelling nor verified for accuracy. This document should not be quoted or used without first checking it against the interview.

The interview is part of the United States Holocaust Memorial Museum's collection of oral testimonies. Information about access and usage rights can be found in the catalog record.